

Colecția
Școala ardeleană de poezie

© Editura Școala Ardeleană
Cluj-Napoca, str. Mecanicilor nr. 48
Redacția: tel 0364-117.252; 0728.084.801
e-mail: office@scoalaardeleanacluj.ro, redactie@scoalaardeleanacluj.ro
Difuzare: tel/fax 0364-117.246; 0728.084.803
e-mail: difuzare@scoalaardeleanacluj.ro, esadifuzare@gmail.com
www.scoalaardeleanacluj.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GAZSI, ANDREI

Câte o carte poștală pe lună / Andrei Gazsi. - Cluj-Napoca : Editura
Școala Ardeleană, 2019

ISBN 978-606-797-371-6
821.135.1

Lector: Ioan Milea
Editor: Vășile George Dâncu
Coperta: Alexandra Mureșan

Andrei Gazsi

CÂTE O CARTE POȘTALĂ PE LUNĂ

Cu un cuvânt înainte al autorului
și o încheiere de Ioan Milea

Cluj-Napoca, 2019

Cuprins

Poate vă întrebați.....	5
Puterea cuvântului sau lecția primei zile.....	7
Debut.....	9
Fata mirosind a vaci și lăcrămioare.....	11
Mânza cu o stea în frunte.....	13
Poem de primăvară.....	14
Malaxorul uitării.....	16
Tic-tac, tic-tac.....	17
Pe cumpăna orizontului.....	18
Sureti.....	19
Povestea unui petec de cer.....	21
Concertul din vis.....	22
Labirintul perfect.....	24
Din somn spre trezire.....	26
Tractoarele întorceau brazde lungi și negre prin nori.....	28
Vântul tăiat în buza clopotului.....	30
Cineva mi-a lăsat în poartă un bilet.....	32
Despre iubire bunica lăsa tăcerea să vorbească.....	34
Iubita mea cu ochi negri e vatman.....	35
Mi-ai certificat nemurirea.....	36
Iubește-mă, apoi fă ce vrei.....	37
Cele patru anotimpuri din cavoul Uraniei.....	38
Clopotul fără limbă.....	40
Regizorul cel scund cu reflexe masculine.....	42
Ei știu, noi doar presupunem.....	44

Pacientul cu inima de porțelan.....	45
O cometă defectă s-a izbit de porțile cerului.....	46
Turiști prin moarte	48
Fata în sandale maro	50
Cinematograful.....	52
Cu mâinile prin inima mea	54
La o margine de viață.....	56
Post-post-scriptum.....	58
Înștiințare	63
În loc de încheiere: A doua carte poștală într-o lună.....	65

Puterea cuvântului sau lecția primei zile

În fine, lasă-ți sufletul deschis cu zgârcenie
și asta după ce te-ai asigurat că lumina s-a stins.
Trezește-te în fiecare dimineață într-o altă casă de nebuni,
nu lăsa ca miasma din casa mortificării
să se așeze în memoria ta.

Zâmbește-i plotonerului, căiește-te lui,
raportează-i ce vrea să audă,
dar nu-i fi *binbangiu*, pentru că aici
veracitatea e perfidă, e alunecoasă ca o limbă de femeie.

Când vor păși prin gândurile tale
atât mama ta dulce, cât și mama celui ucis de tine,
dă-le binețe, ele-s vinovate
doar de prea multă iubire.
Dacă privești printre gratiile de la ferești
le poți vedea în poarta cimitirului povestindu-vă de bine,
petrecându-vă cu privirea, cu inima.

Respiră adânc, drumul e greu,
șobolanii se înmulțesc ca ciupercile după ploaie
prin abatoarele părăsite de măcelari!

În fine, așa cum îți spuneam,
nu lăsa ușa larg deschisă, șobolanii atâta așteaptă,
te vor invada, vor săpa galerii: în pereți, sub podele,

În patul tău, în șifonierul cu cravatele tale roșii
și, într-un moment de neatenție,
îți vor roade și carnea de pe oase.

Aici nu există răspunsuri, doar întrebări!

P.S. E prima duminică după sâmbăta întemnițată.
Din patul repartizat de mai-marele celulei,
adulmec urma vântului gravat în valurile mărunte ale Dunării.
Stuful căzut peste orizont îmi amintește de tine, mamă,
veghindu-mi somnul.

Debut

Dragă mamă,
îți scriu din atelierul de creație al penitenciarului,
aici unde, astăzi, Bulgaru
(fost turnător în industria sârmei)
debutează în poezie:

*Pe vremea hoților de cai
inima-mi cânta, se înnoia,
mă-ndrăgosteam sub coaja de acai,
de noaptea ce mă răsfoia.*

Fiind condamnat la moarte,
moartea l-a abandonat și ea în cripta iubirii.
Îndoit de mijloc ca nicovala covaciului,
s-a strecurat în galeriile vieții
într-un moment când Dumnezeu, ațipit,
l-a lăsat de capul lui.

*Un miros de său se scurge
din forja unui cer armonic,
o, vânt întins între catarge,
o, nor străpuns de-un supersonic.*

Tocmai am primit pachetul de la tine, mamă,
astăzi voi cinsti cu bucurie debutul poetului,
voi savura, din țigările trimise de tine,
parfumul palmelor tale.

P.S. Dacă se întâmplă să treci Dunărița din lunca
copilăriei mele,
să nu mă chemi prea devreme la cină!

Fata mirosind a vaci și lăcrămioare

Dragă mamă,
într-o noapte l-am visat pe bunicu
scoțând cânepa coaptă-n Târnave,
pe vremea când boii colectivului rumegau
covorul de umbră al salcâmului desfrunzit.

Fiind consemnat în memoria balenelor albastre
(mult mai aproape de cer),
bolnav de imagini crăcănate peste gardul pușcăriei,
coboram prin fereastra deschisă
în apele liniștite de pietrele din vale, ca să-ți scriu.
În gândul meu, exersam noul curs de calificare.
Peste șase luni voi fi fochist!
Ce zici, mi-aș afla de lucru afară cu meseria asta?

Am căzut la pace cu Mache, baschetbalistul
(cel înfundat cu povestea nemțoaicelor violate).
De la întâi ale lunii voi fi repartizat
în atelierul de încercare a carabinelor de siguranță
ale pompierilor și alpiniștilor.

Bătrânul care-mi vorbea despre mare
ca despre o femeie ucisă-n somn (e la a doua condamnare)
își hrănește corbul cu penele roase printre gratiile din oțel,
povestindu-mi despre eclipsa care va veni.

Bulgaru și Bubulina lui, îndrăgostiți de serialele indiene,
se țineau de mână în întuneric.

Cam atâtea cuvinte mi-a permis această carte poștală,
îți doresc să ai sănătate și pace în suflet.

P.S. Ți-o mai amintești pe fata aceea care ne aducea lapte de bivoliță?
Era atât de tânără și timidă (niciodată nu-și ridica privirea
din desaga plină de peturile cu lapte,
sfiindu-se de parfumul ei de grajd și lăcrămioare).

Mânza cu o stea în frunte

Azi-noapte

mi-a murit cea mai frumoasă mână din herghelie!

M-am conversat îndelung cu El la grajduri
în timp ce moartea se dezbrăca seducător
în țarcul animalului.

Fă ceva, l-am rugat, e cea mai frumoasă,
are și o stea în frunte,
e lumina întunericului perfect.

*Prin credință, nicidecum prin rugăciune,
te-am lăsat să ne vezi!*

E la fel ca atunci când părinții îți vorbeau despre ascultare.

*Doar prin moarte se acordează rezonanța sufletelor
cu marea orgă.*

*Iată de ce v-am dăruit cu iubire, iar Ea,
cu formele ei dulci, amețitor de înalte,
cu hotarele.*

Atât arăta ceasul

când am coborât în curtea penitenciarului
încătușați doi câte doi.

Până la liberare timpul meu va fi suspendat în punctul acesta,
în acest spațiu întins ca un cearșaf peste furtuni,
unde moartea nu e moarte, unde hăul nu e hău, plânsul nu e plâns,
ci doar un gol
precum femeia pentru care am ucis.

Poem de primăvară

S-a spânzurat iarna de gâtul ghiocelului
în scorbura privirii atârnată în grindă.

Îți scriu, dragă mamă, de pe secția cu biblioteca,
din liniștea ei.

Supraveghetorul mi-a îngăduit să îți scriu,
cu toate că aici e interzis a face favoruri.

E un om cumsecade, mamă,
de vârsta fratelui meu. Apropo, ce mai face,
o fi tot supărat, de aceea nu mă caută?

Am un nou coleg de celulă.

S-a oferit să mă învețe furtul din buzunare.

În fiecare seară, înainte de stingere, exersează șuteala batistei.

Dar cred că voi renunța, sunt prea scumpe orele,
la început îl plăteam în țigări, acum îmi cere și altele,
despre care nu pot să-ți povestesc.

Educatorul, de care ți-am mai scris,

m-a invitat într-o dimineață la el în birou;

m-a servit cu o cafea și țigări, a întrebat cum o mai duc,

și de voi a întrebat, apoi m-a privit lung, cu atenție, și mi-a zis:

Semeni foarte tare cu un actor celebru, american!

Nu înțeleg cum de n-ai observat tu, mamă,
tocmai tu, care ai lucrat o viață printre artiști!

Mi-a propus să fiu binbangiul lui! Nu știu ce să fac,
poate ar fi mai bine să ies la lucru, unde
se câștigă zile și poți fi liberat mai devreme!

În încheiere, îți doresc ca Dumnezeu să fie cu tine
în momentele de tristețe. Te îmbrățișez!

P.S. Sper că primăvara a venit și pe la tine,
că mugurii cireșelor de mai s-au spart în rod.